AUGUSTINUS. CLAUDIANUS MAMERTUS
Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh. Seite 23r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

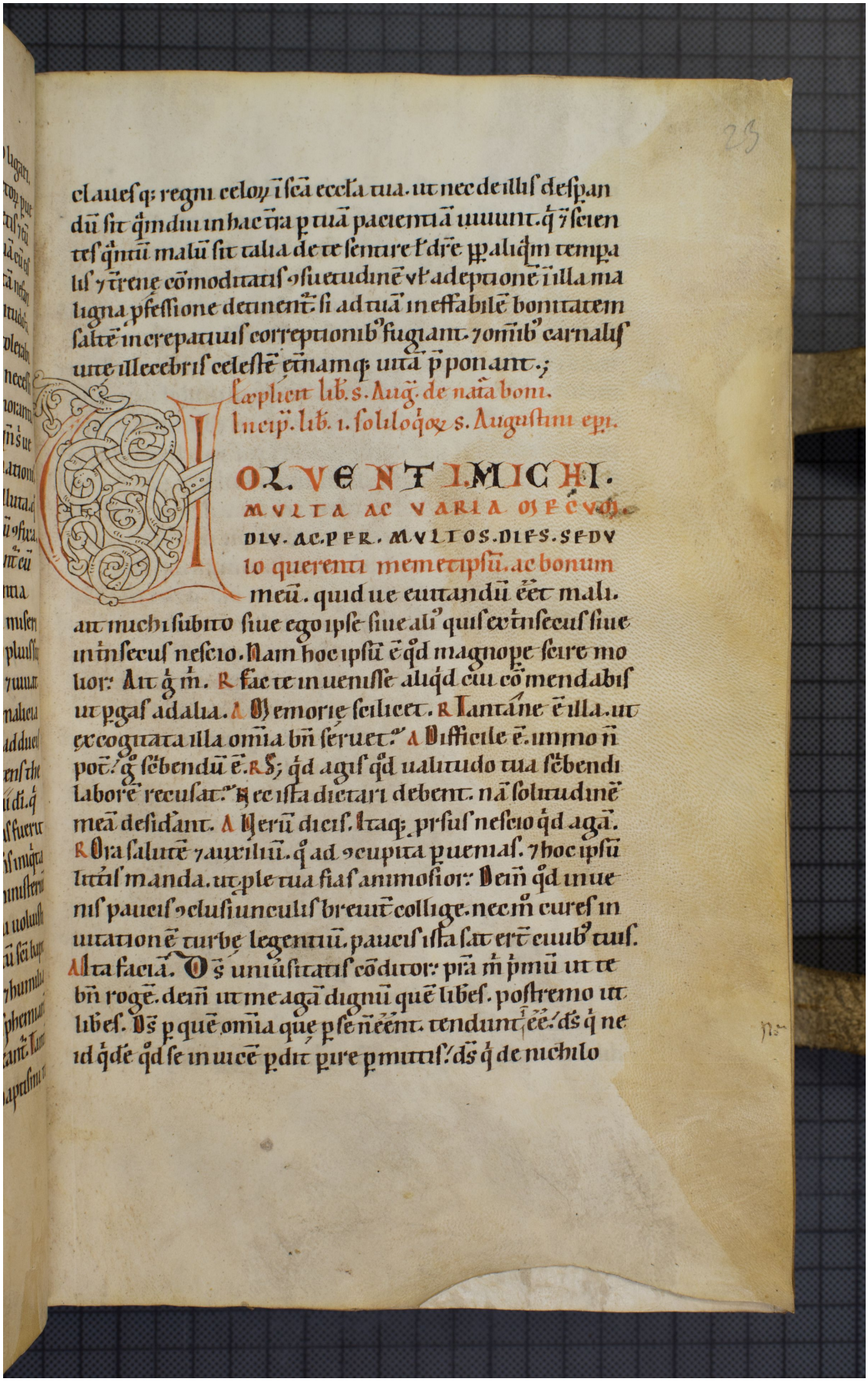

claues q; regni celoꝝ ī scā eccl'a tua. ut nec de illis despan
dū sit q̄ndiu in hac t̄ra ꝑ tuā pacientiā uiuunt. q̄ ⁊ scien
tes q̄ntū malū sit talia de te sentire l' dr̄e ꝑ aliq̄m tempa
lis ⁊ t̄rene cōmoditatis ꝯsuetudinē vl' adeptionē ī illa ma
ligna ꝓfessione detinent. si ad tuā ineffabilē bonitatem
saltē increpatiuis correptionib' fugiant. ⁊ om̄ib' carnalis
uite illecebris celestē ęt̄namq; uitā ꝑ ponant.;

Explicit lib. s. Aug. de natā boni.
Incip. lib. i. soliloq̄oꝝ s. Augustini epi.

COLVENTI MICHI.
MVLTA AC VARIA MECVM.
DIV. AC PER. MVLTOS. DIES. SEDV
lo querenti memetipsū. ac bonum
meū. quid ue euitandū ēēt mali.
ait michi subito siue ego ipse siue ali' quis ex t̄nsecus siue
in t̄nsecus nescio. Nam hoc ipsū ē q̄d magnope scire mo
lior: Ait ḡ m̄. R Fac te inuenisse aliq̄d cui cōmendabis
ut ꝑgas ad alia. A Memorię scilicet. R Tantāne ē illa. ut
excogitata illa om̄ia bn̄ seruet. A Difficile ē. immo n̄
pot̄. ḡ scribendū ē. R S; q̄d agis q̄d ualitudo tua scribendi
laborē recusat. Nec ista dictari debent. nā solitudinē
meā desid'ant. A Verū dicis. Itaq; ꝓrsus nescio q̄d agā.
R Ora salutē ⁊ auxiliū. q̄ ad ꝯcupita ꝑuenias. ⁊ hoc ipsū
litt'is manda. ut ꝓle tua fias animosior: Deīn q̄d inue
nis paucis ꝯclusiunculis breuit̄ collige. nec m̄ cures in
uitationē turbę legentiū. paucis ista sat ert̄ ciuib' tuis.
A Ita faciā. Ds̄ uniuersitatis cōditor: pr̄a m̄ p̄mū ut te
bn̄ rogē. deīn ut me agā dignū quē libes. postremo ut
libes. Ds̄ ꝑ quē om̄ia quę ꝑ se n̄ ēēnt. tendunt ī ēē. ds̄ q̄ ne
id q̄dē q̄d se in uicē ꝑdit ꝑire ꝑmittis. ds̄ q̄ de nichilo